

[Henry Christensen.]

måtte se på tingene i den sammenhæng, der nu forelå; det måtte ikke bare være noget formelt i forbindelse med beslutninger og aftaler, der var truffet til anden side; men nu er det, som om det ærede medlem hr. Horn i sine sidste bemærkninger ville lægge op til, at der ikke var nogen grund til realitetsbehandling nu, idet der jo var truffet beslutning tidligere. Jeg henviser altså til, at det klart var meningen, at det var en realitetsbehandling, der skulle finde sted her.

Inden jeg omtaler selve lovforslaget, vil jeg gerne henvise til det ændringsforslag, som også blev omtalt af udvalgets ordfører, og som venstre og det konservative folkeparti har stillet, gående ud på, at man skal afstå fra at lave denne 5-6 km motorvej 1/2-1 km fra den i forvejen eksisterende og, som det ærede medlem også her selv bekræftede, udmærket udbyggede automobilvej. Vi forstår ærlig talt ikke, at man fra flertallets side har afstået fra at medvirke til dette ændringsforslag, som, hvis det vedtages, vil betyde en besparelse på i alt fald 5-6 mill. kr. Vi kan ikke se, at der er færdsmæssige eller andre saglige begrundelser for at opretholde kravet om, at man ved siden af den eksisterende udmærkede vej skal anlægge en ny stor motorvej. Det er jo ikke således, at vejen fra København til Rødby bliver motorvej i øvrigt; en meget stor del af den bliver det ikke. Det stykke vej, der ligger nord for denne strækning, er et bedre stykke vej end det meste af den anden vej, hvor der for en stor dels vedkommende vil blive større trafik.

Vi forstår derfor ikke, at vore tanker end ikke hos det radikale venstre eller retsforbundet har kunnet få tilslutning. Det er efter min mening ikke tilstrækkeligt at sige, at de lokale myndigheder har været enige, eller at der er truffet aftale derom. Det forstår jeg godt at de har været, for det drejer sig om en motorvej, som staten helt og fuldt skal betale. Det er imidlertid folketetinget, der har ansvaret for disse penges anvendelse, det er hos os, ansvaret for den fornødne omhu med de pågældende penge ligger, og det er derfor her i det høje ting, der

på dette område burde være taget et rigtigere standpunkt.

Med hensyn til selve hovedforslaget indtog vi allerede under første behandling det standpunkt, at nu måtte det høre op med, at vi vedtog den ene store millionbevilling efter den anden, uden at vi gjorde os klart, hvilken der var mest nødvendig. Vi må nu fra folketingets side forlange en samlet oversigt over de foreliggende investeringsopgaver, hvis vi skal tage et medansvar for disse ting, således at vi sikrer os mulighed for en reel indflydelse på, hvilke trafikale og andre investeringer der skal gennemføres.

Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Horn oplyste, at den højtærede finansminister i udvalget har meddelt, at regeringen engang i sommer, altså formentlig i løbet af en måned eller to, vil have udarbejdet sin investerings- og trafikplan og så forelægge den for folketetinget. Det forekommer os derfor, at vort krav om, at man afstår fra at forsøge at jage dette lovforslag igennem på nuværende tidspunkt, er så meget desto mere begrundet, som man altså i løbet af et par måneder vil have klarhed over og vil kunne afveje de forskellige investeringer over for hinanden. Når det alligevel først er i 1959, at de første egentlige arbejder — bortset fra projekteringen — skal begynde, forstår vi ikke, at regeringen har et sådant hastværk. Vi mener, det havde været mere rimeligt, om man havde vist folketetinget, der jo ikke kender noget til de overvejelser, regeringen på dette tidspunkt kan have gjort sig om andre investeringer, dette hensyn. Det kan meget vel være, at det ærede medlem hr. Horn har ret i, at der er vældig fornøft over og plan i de investeringsopgaver, regeringen i øjeblikket tumler med, men vi andre, der skal træffe afgørelsen nu, ved det ikke; vi kender ikke noget til dem, og derfor er det et ubilligt krav at sige til det høje ting, at det kan vi bare vente med at få besked om til senere og så alligevel give tilslutning på nuværende tidspunkt.

Disse bemærkninger og dette synspunkt står efter min mening så meget desto stærkere, som der ikke er nogen nødvendig begrundelse for, at forslaget skal gennem-